

FNs konference for handel og Udvikling.

(Dagsordenens punkt 34).

I. Beretning fra konferencens 2. samling.

Forelæggelsen af beretningen fra konferencens 2. samling fandt sted i Plenarforsamlingen den 28. oktober 1968. Af praktiske grunde er forelæggelsestalen omtalt nedenfor i kapitel VIII under 2. udvalgs behandling af dagsordenspunktet.

II. Bekræftelse af udnævnelsen af Konferencens generalsekretær.

Under Generalforsamlingen gav UNCTADs generalsekretær Raul Prebisch meddelelse om, at han på grund af sygdom ønskede at trække sig tilbage. FNs generalsekretær udpegede som hans afløser Venezuelas ambassadør ved FN, Dr. Perez Guerrero, til hvilket Plenarforsamlingen gav sin tilslutning på sit møde den 13. december 1968.

Beskyttelse af de menneskelige omgivelser.

(Dagsordenens punkt 91).

Plenarforsamlingen behandlede på to møder den 3. december 1968 spørgsmålet om beskyttelse af de menneskelige omgivelser.

I. Forhistorie.

Dagsordenspunktet vedrører samspillet mellem mennesket og dets omgivelser og tilsigter dels at belyse, hvilken virkning den moderne teknologiske anvendelse i industri og landbrug har på menneskets naturlige omgivelser, dels at belyse, hvad dette betyder for menneskets livs- og arbejdsvilkår.

Spørgsmålet blev oprindeligt rejst af Sverige på ECOSOCs 45. samling, hvor behandlingen mundede ud i vedtagelse af en resolution, hvori ECOSOC anbefalede Generalforsamlingen på dens 23. samling at træffe beslutning om indkaldelse af en FN-konference om spørgsmålet.

På biosfærekonferencen, der afholdtes i september 1968 i Paris under UNESCOs auspicer, vedtoges ligeledes en resolution, der over for Generalforsamlingen anbefalede afholdelse af en konference om spørgsmålet.

Samtidig henstilledes til Generalforsamlingen at overveje ønskeligheden af at lade udarbejde en universel deklARATION om beskyttelse og forbedring af de menneskelige omgivelser.

II. Debatten.

Sverige åbnede debatten med at fremhæve, at spørgsmålet omfattede to kategorier af problemer, dels vedrørende luft- og vandforurening, erosion, sekundære virkninger af anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, affald, støj, dels vedrørende sundhedsforhold, arbejds- og livsbetingelser samt de fysiske og psykologiske virkninger af planløs byudvikling. Det understregedes, at spørgsmålet var af lige stor betydning for udviklede og ikke-udviklede lande og burde indgå som en væsentlig faktor ved udformningen af alle udviklingsprojekter. Konferencen skulle holdes på et principielt politisk plan. Diskussion af tekniske detaljer på selve konferencen skulle undgås gennem et grundigt forberedelsesarbejde. Formålet med konferencen skulle være at opstille et aktionsprogram eventuelt i form af en deklARATION, sigtende på at stimulere til en øget indsats på nationalt, regionalt og internationalt plan. I den forbindelse fremhævedes betydningen af at mobilisere den offentlige mening i spørgsmålet. Konferencen skulle højst være af 3 ugers varighed.

Sverige hastede under debatten megen ros for sit initiativ, og samtlige talere støttede tanken om afholdelse af en konference.

Canada gik ind for, at konferencen først og fremmest skulle hellige sig forureningsproblemerne. USA udtalte, at forureningsproblemerne vedrørte alle lande uden hensyn til deres økonomiske system. Problemet var universelt, og dets løsning krævede en fælles indsats af verdenssamfundet.

Danmark gik ind for en grundig forberedelse af konferencen med henblik på opnåelse af konkrete resultater. Samtidig fremhævedes, at de alvorligste forureningsproblemer for Danmark ofte havde deres oprindelse uden for landets grænser.

Sovjetunionen fandt tidspunktet for det svenske initiativ yderst velvalgt. Sovjetunionen fremhævede, at det privatkapitalistiske system havde haft en skadelig virkning på de menneskelige omgivelser. Profitmaksimeringsbestræbelserne førte til rov-